

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, og skal hann ávaxtast þangað til hann er orðinn 20000 — tuttugu þúsund — krónur.

223

27. okt.

4. gr.

Þegar sjóðurinn hefur náð nefndri upphæð má árlega verja helming vaxtanna til þess að styrkja iðnaðarmenn, búsetta í Ólafsvík, til þess að afla sér frekari menntunar í iðn sinni, en unnt er að afla sér á Íslandi. Þó má aldrei veita neinum styrk nema hann sé alger bindindismaður á áfengi.

5. gr.

Aldrei má veita neinum styrkþega minni upphæð en kr. 300.00.

6. gr.

Ef eitthvert ár eða árabíl er ekki úthlutað styrk úr sjóðnum, þá má næst þegar styrk er úthlutað, úthluta fé því, sem úthluta mátti á þessu tímabili. Það er, að úthluta má þá helmingnum af vaxtatekjum sjóðsins frá því síðasta úthlutun fór fram. Stjórn sjóðsins skal sjá um, að styrkir úr sjóðnum komi að sem beztum notum fyrir styrkþega.

7. gr.

Þegar iðnaðarmannafélag verður stofnað í Ólafsvík, ber því að sjá um að efla sjóðinn með öðrum tekjulindum, en aðeins vöxtum af höfuðstólnum, t. d. með öðrum dánar- eða minningargjöfum.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þrem mönnum. Skal sóknarpresturinn í Nesþinga-prestakalli vera formaður sjóðstjórnarinnar. Hinir tveir skulu árlega kosnir á aðalfundi í Iðnaðarmannafélagi Ólafsvíkur.

9. gr.

Höfuðstóll sjóðsins skal fyrst um sinn ávaxtaður í sparisjóði Ólafsvíkur, þó má stjórn sjóðsins, ef þörf þykir, gera aðra ráðstöfun um vöxtun hans, sem þó má ekki vera ótryggilegri.

10. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita staðfestingar Stjórnarráðs Íslands.

Ólafsvík, 31. maí 1950.

Rósa Th. Einarsdóttir.

Magnús Guðmundsson.

REGLUGERÐ

224

26. okt.

um síldveiðideild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins.

1. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka einungis til þeirra skipa bátaflotans, sem stunda síldveiðar með herpinót eða hringnót á sumarvertíð.

2. gr.

Vertíð sumarsíldveiða skal talin frá 20. júní til 15. september. Þó skal ekki skerða bótarétt þeirra skipa, sem hafa eigi styttri úthaldstíma, en nemur meðalúthaldstíma skipa í sama flokki á vertíðinni.

3. gr.

Veiðisvæði sumarsíldveiða skal vera eitt fyrir allt landið.

4. gr.

Veiðiskipum skal skipta í flokka sem hér segir:

1. fl. Herpinótaskip.

2. — Hringnótaskip.

5. gr.

Fyrir hverja vertíð skal ráðherra samkvæmt tillögum sjóðsstjórnar og eftir að leitað hefur verið samþykkis Landssambands ísl. útvegsmanna, Alþýðusambands Íslands og Fiskifélags Íslands ákveða meðalveiðimagn fyrir hvern flokk og skal það gilda sem meðalveiðimagn, er reikna skal út bótagreiðslur úr sjóðnum.

Meðalveiðimagn þetta gildir þó aðeins við útreikning bóta úr sjóðnum fyrir þau skip, sem hafa eigi minna en meðalúthaldstíma samkvæmt 2. gr., en lækkar hlutfallslega ef úthaldstími skips er styttri.

6. gr.

Skýlt er útgerðarmanni að láta innrita veiðiskip sitt hjá sjóðsstjórninni eigi síðar en degi áður en það leggur úr höfn til veiða og tilkynna þá jafnframt hvar og með hvers konar veiðarfærum skipinu er ætlað að stunda veiðar. Skipar sjóðsstjórnin þá skipinu þegar í ákveðinn flokk samkvæmt 4. gr. Skýlt er einnig að tilkynna sjóðsstjórninni, þegar skip hættir veiðum eða breytir um veiðiaðferð. Vanræksla á tilkynningu varðar réttindamissi til bóta úr sjóðnum.

7. gr.

Það telst almennur aflabrestur ef meðalafli skipa í hverjum flokki er minni en 75% af meðalveiðimagni því, sem ákveðið verður samkvæmt 5. gr.

8. gr.

Nú hefur almennur aflabrestur orðið, svo að til sjóðsins kasta kemur um bætur og skal þá hvert það skip, sem aflar 45% eða minna af meðalafla skipa þess flokks fá bætt 40% af því, sem vantar á meðalafla og síðan með vaxandi afla lëkkandi hundraðshluta bóta samkvæmt eftirfarandi reglum:

Skip, sem aflar		45 % af meðalafla fær	40 %	bætur af því, sem á vantar meðaltal.	
—	—	46 %	—	39 %	—
—	—	47 %	—	38 %	—
—	—	48 %	—	37 %	—
—	—	49 %	—	36 %	—
—	—	50 %	—	35 %	—
—	—	51 %	—	34 %	—
—	—	52 %	—	33 %	—
—	—	53 %	—	32 %	—
—	—	54 %	—	31 %	—
—	—	55 %	—	30 %	—
—	—	56 %	—	29 %	—
—	—	57 %	—	28 %	—
—	—	58 %	—	27 %	—
—	—	59 %	—	26 %	—
—	—	60 %	—	25 %	—
—	—	61 %	—	24 %	—
—	—	62 %	—	23 %	—
—	—	63 %	—	22 %	—

Skip, sem aflar 64 % af meðalafla fær 21 % bætur af því, sem á vantar meðaltal.	224
— — — 65 % — — — 20 % — — — — — — — — — —	26. okt.
— — — 66 % — — — 19 % — — — — — — — — — —	
— — — 67 % — — — 18 % — — — — — — — — — —	
— — — 68 % — — — 17 % — — — — — — — — — —	
— — — 69 % — — — 16 % — — — — — — — — — —	
— — — 70 % — — — 15 % — — — — — — — — — —	

Skip, sem fá 71—74% af meðalafla, fá bætt þannig, að þau fái það, sem á vantar, að afli þeirra nái 74.5% að meðaltali. Þau skip, sem náð hafa aflaverðmæti yfir 75% að meðaltali, njóta ekki bóta úr sjóðnum. Hrökkvi fé sjóðsins ekki til úthlutunar samkvæmt ofanskráðu, skal úthlutun lækkuð hlutfallslega. Á sama hátt má stjórn sjóðsins, að fengnu samþykki ráðherra, hækka úthlutun, ef mikil þörf er fyrir bætur og fjárhagur sjóðsins leyfir.

Við úthlutun bóta úr sjóðnum skal byggja upplýsingar um aflamagn skipa á skýrslum Fiskifélags Íslands.

9. gr.

Ef skip veiða minna en 20% af meðalafla hlutaðeigandi flokks, skal sjóðsstjórnin rannsaka sérstaklega, hvernig á slíku aflaleysi stendur. Ef þá kemur í ljós, að vitaverð vanræksla eða óstjórn á útgerðinni á verulegan þátt í aflaleysinu, er sjóðsstjórninni heimilt að draga úr þeim bótum, sem hlutaðeigandi skipum bæri samkvæmt hinni almennu reglu 8. greinar, eða fella bæturnar alveg niður, ef um mikil víti er að ræða.

10. gr.

Nú fær útgerðarmaður fé úr sjóðnum og getur stjórn hans þá krafizt þeirrar tryggingar af útgerðarmanninum, sem henni þykir þörf, fyrir því, að fénu verði varið til greiðslu á eftirtöldum gjaldaliðum í þeirri röð, sem hér er talið: Kaup og fæði skipverja, váttryggingargjöld og önnur hliðstæð gjöld, eftir því sem greiðslur hrökkva til hverju sinni.

Bráðabirgðaákvæði:

Reglugerð þessi skal ná til vertíðar sumarsildveiða 1950.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48 25. maí 1949, um hlutatrygginga-sjóð bátaútvegsins, og öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. október 1950.

Ólafur Thors.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ

um ráðstafanir gegn kjúklingasótt.

225

30. okt.

1. gr.

Þeir hænsnaeigendur, sem selja egg til útungunar eða unga til lífs (yngri en tveggja mánaða) skulu árlega láta fara fram rannsókn á öllum hænsnum sínum, sem eru ½ árs eða eldri, til að greina þau hænsni, sem eru smitberar kjúklingasóttar. Sýni blóðprófun, að í hænsnastofninum séu smitberar, skal eigenda hans gefinn kostur á nýrri blóðprófun að 3 mánuðum liðnum, enda séu hænsni hans í varpi, þegar